

Jag har tänkt på det här med festkläder,

– kvinnor kontra män och det här om att bli gammal

I bland kan man få se i tidningar hur det går till på s.k. stora fester, d.v.s när högtidsdress är påbjuden. Männen bär frack eller smoking och kvinnorna har tjustiga klänningar mer eller mindre avklädda. Dessutom är de försedda med alla möjliga smycken, make-up och kanske löshår. Så har det varit i alla tider. På 1700-talet var även männen utstuderat 'uppsnofsade'. Hos påfåglaarna är det hanarna som är pråligast.

Yngre kvinnor är som blommor i sina fina klänningar. Runda släta armar, välformade kroppar, söta även utan smink. Fina i vad de än klär sig i. Deras 'outfits' är till för att visa upp dem som 'kvinnor', något man ska titta på. De flesta av dem tycker det är OK, men de finns också de som känner sig obekväma i situationen.

Vid vilken tidpunkt inser en äldre dam att hon fortfarande 'visar upp sig'? Herrarna i alla åldrar är alltid trygga i sina 'festuniformer'. Bakom vita skjortor och frackskört är det ingen som ser de äldre herrarnas skrynkliga halsar, frånvarande biceps eller s.k. 'sexpack' på magen. Inte heller att de inte rakat sig under armarna eller saknar en snygg rumpa. De knotiga benen och åderbråcken är gömda, de ömma fötterna placerade i bekväma skor. De har på sin höjd putsat flinten eller fått en finputsning hos frisören. De är redo för fest, att spana in godbitarna och brösta sig i manligt självförtroende.

Så till de äldre damerna, de som fortfarande ska visas upp fast de kanske inte åldrats med behag. Skrynkliga, ådriga armar och händer. Trötta halsar och dito behag i alltför avslöjande decolltage. Det berömda 'gäddhänget' på överarmarna. Korsetterade och 'upplyfta', friserade, tuperade, färgade och försedda med extra lockar. 'Flugben' runt ögonen, mascara pålagt med darriga händer. Ögonskugga, krämer, puder, läppglans och rosor på kind. Smycken i håret, i öronen, runt hals och armar. Så är man klar att beskådas och bedömas. Att de går med på det?

Inte konstigt att tjejer och yngre kvinnor ser med skräck på att åldras och tror att livet är slut när de närmar sig klimakteriet. Visst finns det kvinnor som mår pyton när menopausen infinner sig, men som regel går det över och man kommer över 'på andra sidan' som en ny människa.

Tänk om de visste, de där ängsliga tjejerna, att de oroar sig helt i onödan. Får man bara vara frisk är det inget problem att bli äldre. Man mår bra, man känner sig stark och fri, rent av lycklig. Man kan göra vad man vill, inser att man fått ett psykologiskt 'dra åt h-e-kapital' att använda när så behövs. Man vågar säga sin mening. Varför då inte lita på sin 'persona' även när det gäller det yttre. Man väljer själv och inser att man inte längre är ett 'objekt'. Klär sig bekvämt och snyggt, ger 'gubbarna' svar på tal. Njuter av maten och vinet och livet. Kanske kan man vila ögonen på några snygga killar och samtidigt förstå att man nu är ett 'subjekt' som klarar sig väldigt bra på egen hand.

